

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 49Csp/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220205979
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Mužilová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2022:1220205979.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave, sudkyňou Mgr. Katarínou Mužilovou v, v sporovej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Pospěchom, so sídlom Lichnerova 23, Senec, proti žalovanej: M. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXXX/XE, K., zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Vachanom, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie 3.967,01 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 2.738,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne

- zo sumy 282,51 eur od 22.02.2019 do zaplatenia
- zo sumy 50,98 eur od 16.03.2019 do zaplatenia
- zo sumy 50,98 eur od 16.04.2019 do zaplatenia
- zo sumy 50,98 eur od 16.05.2019 do zaplatenia
- zo sumy 50,98 eur od 16.06.2019 do zaplatenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.07.2019 do 17.07.2019
- zo sumy 50,98 eur od 18.07.2019 do zaplatenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.08.2019 do 19.08.2019
- zo sumy 50,98 eur od 20.08.2019 do zaplatenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.09.2019 do 19.09.2019
- zo sumy 50,98 eur od 20.09.2019 do zaplatenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.10.2019 do 23.10.2019
- zo sumy 59,68 eur od 24.10.2019 do zaplatenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.11.2019 do zaplatenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.12.2019 do zaplatenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.01.2020 do 29.01.2020
- zo sumy 59,68 eur od 30.01.2020 do zaplatenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.02.2020 do zaplatenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.03.2020 do 20.03.2020
- zo sumy 59,68 eur od 21.03.2020 do zaplatenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.04.2020 do zaplatenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.05.2020 do zaplatenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.06.2020 do zaplatenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.07.2020 do 20.07.2020
- zo sumy 40,60 eur od 21.07.2020 do zaplatenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.08.2020 do zaplatenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.09.2020 do zaplatenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.10.2020 do zaplatenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.11.2020 do 25.11.2020
- zo sumy 44,31 eur od 26.11.2020 do zaplatenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.12.2020 do zaplatenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.01.2021 do zaplatenia

- zo sumy 77,70 eur od 16.02.2021 do zaplattenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.03.2021 do 22.03.2021
- zo sumy 47,86 eur od 23.03.2021 do zaplattenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.04.2021 do zaplattenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.05.2021 do zaplattenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.06.2021 do zaplattenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.07.2021 do zaplattenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.08.2021 do zaplattenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.09.2021 do zaplattenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.10.2021 do zaplattenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.11.2021 do zaplattenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.12.2021 do zaplattenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.01.2022 do zaplattenia
- zo sumy 77,70 eur od 16.02.2022 do zaplattenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie v časti o zaplattenie sumy 63,23 eur z a s t a v u j e.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žiadna zo sporových strán n e m á p r á v o n a náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 29.10.2020 domáha vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplattenie sumy 3.967,01 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 3.967,01 eur od 22.02.2019 do zaplattenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 3.000 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 3.000 eur, len úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.967,01 eur do zaplattenia a náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 181,07 eur, spolu s náhradou trov konania z titulu porušenia zmluvných povinností vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 16.05.2018 uzatvoril so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 3.000,- eur. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s úrokom v 60 mesačných splátkach vo výške 77,70 eur. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátky č. 6 o viac ako tri mesiace a to aj napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej ako "Občiansky zákonník"). Oznámenie o uplatnení práva bolo žalovanej doručené dňa 05.02.2019. V súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok dňa 21.02.2019, kedy bola žalovaná povinná uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Nakoľko žalovaná tak nespravila, je od nasledujúceho dňa v omeškani s úhradou dlžnej sumy. Celková dlžná suma predstavuje 3.967,01 eur (žalovaná zaplatila len sumu 694,99 eur). Žalobca zaslal žalovanej viacero písomných upomienok spolu s pokusom o zmier pred začatím súdneho konania. Okrem písomných upomienok bola žalovaná opakovane vyzvaná na splnenie povinností, a to formou zaslania krátkych textových správ, resp. pri telefonickom, prípadne osobnom kontakte. Zo strany žalovanej nedošlo k splneniu záväzkov. Žalobca si okrem istiny s príslušenstvom uplatnil aj náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 181,07 eur (náhrada nákladov spočívajúcich v odmene za právnu službu poskytnutú s písomným uplatnením nárokov voči žalovanej - pokus o zmier) a náhradu trov konania. Spolu so žalobou predložil žalobca zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.05.2018, všeobecné obchodné podmienky PROFI CREDIT, splátkový kalendár, prehľad platieb žalovanej, oznámenie o zosplatení zo dňa 28.01.2019 s fotokópiou doručienky, pokus o zmier.

2. Žalovaná vo vyjadrení uviedla, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu. Poukázala pritom na to, že žalobca v podanej žalobe neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Napriek tomu, že bola evidovaná ako dlžník voči viacerým bankovým a nebankovým subjektom a splácala už viacero úverov, zo strany žalobcu jej bol poskytnutý úver, čo potvrdzuje, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou. Ročná úroková sadzba vo výške 18,93% je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa priemerných úrokových mier

z úverov pre úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov v mesiaci 05/2018 bola vo výške 5,13% ročne. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. (uvedené uviedol Krajský súd Prešov v rozsudku sp. zn. 17Co/26/2015). Keďže úroková sadzba uvedená v zmluve o pôžičke prevyšuje trojnásobne priemerné úrokové miery obdobných úverov obchodných bánk zverejnených NBS v čase uzavretia zmluvy, s poukazom na § 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka je zmluva o pôžičke v časti zmluvného úroku neplatná, čo má v konečnom dôsledku za následok, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Zmluvná pokuta je jednoznačne neprijateľnou zmluvnou podmienkou, lebo nebola dojednaná individuálne a spôsobuje hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán. Súčet zmluvnej pokuty vo výške 14,60% ročne a úroku z omeškania vo výške 5% predstavuje sumu 19,60%, čo je suma väčšia ako trojnásobok úrokov z omeškania vo výške 15%. Zmluvná pokuta je z tohto dôvodu neplatná pre rozpor so zákonom. Žalovaná mala za to, že v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka žalobca nie je oprávnený požadovať jednorázové splatenie dlhu a zároveň žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žaloby, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne. Platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru vyžaduje 2 úkony a to prvý úkon- výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a následne druhý úkon- vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže súčasťou žalobného návrhu nie je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a preto je takýto úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatný.

3. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 27.05.2021 zobral žalobu späť v časti sumy 63,23 eur z dôvodu vykonaných úhrad po podaní žaloby. Navrhol, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 3.903,78 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 3.967,01 eur od 22.02.2019 do 25.11.2020, zo sumy 3.933,62 eur od 26.11.2020 do 22.03.2021, zo sumy 3.903,78 eur od 23.03.2021 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 3.000 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 3.000 eur, len úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.903,78 eur do zaplatenia. Žalobca navrhol, aby súd konanie v časti o zaplatenie sumy 63,23 eur zastavil a priznal mu nárok na náhradu trov konania. K námietkam žalovanej týkajúcich sa posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať úver, žalobca uviedol, že posudzovanie je vykonávané zisťovaním a overovaním údajov o výške príjmov a výdavkov, overovaním samotného žiadateľa a preverovaním v tzv. negatívnej databáze dlžníkov. Je zákonnou povinnosťou žiadateľa uvádzať pravdivé a úplné informácie. V prípade predmetnej zmluvy bola žiadosť o poskytnutie úveru predložená v máji 2018 a jej súčasťou je analýza bonity. Správnosť údajov získaných od žalovanej bola potvrdená aj jej podpisom. Získané údaje boli overené využitím údajov z databázy NRKI, na stránke MV SR - overenie dokladu totožnosti, dopytom do databázy Sociálnej poisťovne ohľadom zamestnania a evidovaného vymeriavacieho základu, na stránkach www.orsr.sk, www.zrsr.sk, www.finstat.sk - kontrola zamestnávateľa (adresa, konkurzy), na stránkach www.dlznik.sk, ru.justice.sk - kontrola vyhlásených konkurzov (klient). V prípade nájdenia akéhokoľvek záznamu by bola vytlačená príslušná informácia a žiadosť by bola zamietnutá. Zamestnávateľ žalovanej potvrdil výšku deklarovanej príjmu 1.137,- eur, čo bolo preverené prostredníctvom dopytu do Sociálnej poisťovne. Výška príjmov a výdavkov bola vyhodnotená so zreteľom na tzv. voľné zdroje, t.j. po úhrade už jestvujúcich výdavkov. Celková výška záväzkov bola vo výške 894,19 (minimálne životné výdavky 199,48 eur, výdavky na deti 91,06 eur, splátky iných úverov 533,15 eur, 3% úverový rámec 70,50 eur). Voľné zdroje žalovanej tak predstavovali sumu 242,81 eur. K namietanej výške úrokovej sadzby žalobca uviedol, že zo žiadanej právnej normy účinnej v čase uzavretia zmluvy nevyplýva, že sa má výška úrokovej sadzby riadiť priemernou úrokovou sadzbou bánk. Najvyššia prípustná výška odplaty bola v čase uzavretia zmluvy regulovaná nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z., kedy najvyššia prípustná odplata nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere. V prvom štvrtroku 2018 boli úrokové miery úverov (úvery od 1 do 5 rokov) 13,36% a teda dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere by predstavoval v čase uzavretia zmluvy 26,72%. V zmluve je uvedená úroková sadzba 18,93 %. Keďže ani výška úrokovej sadzby podľa zmluvy, ani RPMN nepresahuje uvedený dvojnásobok priemernej RPMN, teda je v súlade s právnou úpravou, nemôže byť úrok v zmluve ani v rozpore s dobrými mravmi. K vyjadreniu žalobca doložil podklady k spôsobu zisťovania bonity žalovanej a prehľad doposiaľ uhradených platieb žalovanou.

4. Žalovaná k vyjadreniu žalobcu uviedla, že úlohou veriteľa pri získavaní relevantných informácií pred poskytnutím úveru je vychádzať nielen z údajov poskytnutých spotrebiteľom, ale aj z iných dostupných zdrojov, aby tak získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Žalobca síce preveril úverovú zaťaženosť v príslušnom registri, ale nezískal však hodnoverné informácie o výdavkoch žalovanej na živobytie, ubytovanie, stravu, náklady na energiu. Žalobca tak nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Žalovaná vo vzťahu k výške úrokov z omeškania poukázala na viaceré rozhodnutia (rozsudok NS ČR z 15.12.2004, sp.zn. Cdo/1484/2004, rozsudok NS SR z 26.04.2012, sp.zn. 5Cdo/26/2011, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.12.2020, sp.zn. 27CoCsp/47/2020) v zmysle ktorých aj keď sú úroky z pôžičky predmetom zmluvnej voľnosti medzi účastníkmi, neznamená to, že možno dohodnúť úroky v akejkolvek výške. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Žalovaná zotrvala na svojom vyjadrení, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a preto žalobca nemá nárok na splátky zročné po vyhlásení rozsudku. Navrhla, aby súd žalobu zamietol a priznal jej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Súd podľa § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej ako "C.s.p.") prejednal vec v neprítomnosti sporových strán a ich právnych zástupcov. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 01.03.2022 ospravedlnil svoju neúčasť ako aj neúčasť svojho právneho zástupcu a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalovanej podaním doručeným súdu dňa 02.03.2022 ospravedlnil svoju neúčasť ako aj neúčasť žalovanej a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti.

6. Súd na základe vykonaného dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise dospel k nasledovným skutkovým zisteniam:

7. Žalobca a žalovaná uzavreli dňa 14.05.2018 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3.000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 60 mesačných splátkach po 77,70 eur, pri výške úrokovej sadzby 18,93 % ročne s RPMN vo výške 20,59 %. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť je vo výške 4.662,- eur. Dňa 16.05.2018 bola na účet žalovanej zaslaná suma 3.000,- eur, pričom z rozpisu platieb žalovanej vyplýva, že žalovaná uhradila riadne len časť splátok, a to splátky č. 1 až 5. Z bodu 7.1 písm. a) Zmluvných dojednaní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., vyplýva, že v prípade omeškania dlžníka s mesačnou splátkou úveru o viac ako tri mesiace po termíne splatnosti, sa všetky záväzky dlžníka, ktoré by sa podľa zmluvy mali stať splatnými v budúcnosti, stávajú splatnými okamžite ak sa zmluvné strany nedohodli inak.

8. Žalobca listom zo dňa 28.01.2019 označeným ako oznámenie o zosplatnení, oznámil žalovanej, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 6,7,8, pričom suma omeškaných splátok je spolu 223,67 eur. Aktuálne omeškanie najstaršej splatnej splátky je 74 dní. Žalobca žalovanej uvedeným listom oznámil, že v prípade ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek z uvedených splátok o viac ako 3 mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatné všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti. Listom zo dňa 25.02.2019 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12. Podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

14. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

15. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

17. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva

19. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

25. Podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

26. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 11 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

28. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

29. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

30. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len "nariadenie"), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Podľa § 3a ods. 1, ods. 2 nariadenia ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov.

33. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako "CSP") ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

34. Podľa § 146 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

35. Aplikáciou citovaných ustanovení právnych predpisov na zistený skutkový stav dospel súd k záveru, že žalobou uplatnený nárok žalobcu voči žalovanej je čiastočne dôvodný. V konaní bolo preukázané, že nárok žalobcu voči žalovanej vyplýva zo štandardnej formulárovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako fyzickou osobou dňa 14.05.2018, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 3.000,- eur, ktoré mala žalovaná splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 77,70 eur. Ku dňu podania žaloby žalovaná uhradila z poskytnutého úveru 694,99 eur. Nakoľko si žalovaná riadne a včas neplnila záväzky vyplývajúce zo zmluvy, žalobca pristúpil k zosplateniu úveru ku dňu 21.02.2019. Práve

otázka zosplatnenia bola medzi stranami otázkou spornou, pričom súd mal zato, že v danej veci k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru nedošlo. Podaním zo dňa 28.01.2019 označeným ako "Oznámenie o zosplatnení", žalobca oznámil žalovanej, že ku dňu spísania uvedeného oznámenia je v omeškaní s úhradou splátok č. 6,7,8, ktorých výška je 223,67 eur, pričom aktuálne omeškanie najstaršej splatnej splátky je 74 dní a upozornil žalovanú, že v prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek z uvedených splátok o viac ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky z uvedenej zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti. V priebehu konania však nebolo zo strany žalobcu preukázané, že došlo k naplneniu všetkých predpokladov pre to, aby mohol pristúpiť k zosplatneniu úveru. Otázku zosplatnenia úveru je potrebné vykladať v kontexte ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka súčasne. Z ich obsahu vyplýva, že povinnosťou veriteľa je upozorniť dlžníka na možnosť zosplatnenia záväzku pred tým, ako k zosplatneniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Súd má za to, že podaním zo dňa 28.01.2019 označeným ako "Oznámenie o zosplatnení" nedošlo k platnému a účinnému zosplatneniu vyššie uvedeného úveru. Žalobca síce žalovanej oznámil, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 6,7,8, ale zároveň týmto oznámením hneď aj (podľa jeho názoru) zosplatnil predmetný úver (bez uvedenia dlžnej sumy) s poukazom na to, že sa tak stáva uplynutím 15 dní od jeho doručenia žalovanej. Takýto postup nie je v súlade s platnou právnou úpravou, pretože zákon vyžaduje od veriteľa vykonať upozornenie na uplatnenie práva na zosplatnenie úveru a aj samotné oznámenie o zosplatnení, čo v danom prípade uskutočnené nebolo. Žalovaná teda mala plniť naďalej podľa zmluvy tak, ako keby zosplatnenie nenastalo. Keďže medzi zmluvnými stranami došlo k platnému dojednaniu splatnosti jednotlivých splátok a konečnej splatnosti úveru, súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 2.738,28, čo predstavuje súčet všetkých zročných splátok ku dňu rozhodovania súdu (t.j. splátky od 15.06.2018 do 15.02.2022 - x splátok - x 77,70 eur) od ktorých súd odpočítal všetky vykonané úhrady zo strany žalovanej vo výške 758,22 eur (uvedená výška nebola medzi stranami sporná).

36. Zo strany žalovanej bola namietaná skutočnosť, že žalobca nepreukázal akým spôsobom overoval jej bonitu. V prípade tejto námietky sa však súd nestotožnil s argumentáciou žalovanej a mal za to, že žalobca dostatočne preukázal overenie získaných údajov zo strany žalovanej, kontrolu príjmov a výdavkov so zameraním na voľné zdroje žalovanej, overil príjem žalovanej u zamestnávateľa, urobil kontrolu zamestnávateľa v dostupných databázach, overil nebankový register ako aj ostatné databázy vo vzťahu k žalovanej. Povinnosť preverovania schopnosti splácať úver nie je bezhraničná. Za riadne splnenú sa považuje aj vtedy, keď sa veriteľovi síce nepodarí (napr. aj kvôli poskytnutiu skreslených informácií zo strany dlžníka) zistiť skutočné majetkové pomery, ale preverovanie je v konečnom dôsledku možné označiť ako dostatočné. Veriteľ je teda zodpovedný za riadnu realizáciu zisťovania a následnej analýzy, nie však za to, či úver v súlade s výsledkom preverovania aj reálne dlžník splatí. Nemožno od neho teda požadovať, aby kalkuloval aj s náhodnými udalosťami (strata práce, choroba), ktoré nie sú vylúčené prakticky nikdy. V danom prípade nie je možné uvažovať, že by sa žalobca dopustil hrubého porušenia povinnosti preverovania bonity, ktorým treba rozumieť absenciu zisťovania informácií o príjmoch a výdavkoch či rodinnom stave alebo neprihliadanie na údaje z príslušných databáz a registrov. V danom prípade s ohľadom na vykonané šetrenie zo strany žalobcu súd mal za to, že tento konal s odbornou starostlivosťou. Je potrebné poukázať na to, že aj v prípade, že by súd dospel k názoru, že žalobca pri zisťovaní bonity žalovanej nekonal s odbornou starostlivosťou, následky v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch by spočívali v tom, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. K uvedenému následku však súd dospel z dôvodu, že nedošlo k zosplatneniu úveru postupom podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, čím sa stala otázka skúmania či veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou pri zisťovaní bonity dlžníka bezpredmetnou.

37. Žalovaná v konaní namietala výšku ročnej úrokovej sadzby vo výške 18,93%, pri ktorej mala za to, že jej výška je v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná vychádzala z toho, že úroková sadzba prevyšuje trojnásobne priemerné úrokové miery obdobných úverov obchodných bánk zverejnených NBS v čase uzatvorenia zmluvy. Uvedené podľa žalovanej znamená, že zmluva je v časti zmluvného úroku neplatná, čo má následok v tom, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. V tejto časti sa súd nestotožnil s námietkami žalovanej a vychádzal pritom z nariadenia vlády č. 87/1955 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré v ust. § 1a priamo uvádza, že odplata

pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalovanej, že aj zmluva uzavretá s odplatou neprekračujúcou limit vyplývajúci z § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka môže byť v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko skúmanie rozporu s dobrými mravmi nie je obmedzené iba na matematické porovnanie odplaty s určitým priemerom, ale zohľadňuje aj individuálne okolnosti uzavretia posudzovanej zmluvy či postavenie zmluvných strán a pod. Aj v rámci dôvodovej správy k nariadeniu vlády SR č. 141/2014 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (touto novelou sa vykonáva § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ustanovením najvyššej prípustnej výšky odplaty, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať pri poskytnutí peňažných prostriedkov) zákonodarca predpokladal, že samotné stanovenie najvyššej prípustnej odplaty nevylučuje uplatnenie korektív dobrých mravov. Podľa textu dôvodovej správy: "V súvislosti s RPMN je potrebné ešte uviesť, že v niektorých súdnych rozhodnutiach už odplata požadovaná na úrovni 23 % a viac je posudzovaná ako v rozpore s dobrými mravmi a teda v kontexte s vyššie načrtnutou tabuľkou RPMN celkové náklady by pri verifikácii dobrých mravov nemali prekročiť 30 - 35%, pričom plnenie dosahujúce 40 - 50 % by bolo možné označiť pri splnení ďalších znakov za úžerné. V tomto prípade mal však súd za to, že postup súdu podľa § 3 ods. 1 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka má miesto len vo výnimočných situáciách, napr. v prípade šikanózneho výkonu práva účastníkom zmluvného vzťahu. Korektív dobrých mravov nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprímerne oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem. V prvom štvrtroku 2018 boli úrokové miery úverov (pre spotrebiteľské úvery od 1 do 5 rokov vo výške od 1.500,- eur do 6.500,- eur) vo výške 12,46 % (za druhý štvrtrok 2018 to bolo vo výške 12,35%) a teda najvyššia prípustná odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi bola v čase uzavretia zmluvy vo výške 24,92%. Výška úrokovej sadzby bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá vo výške 18,93%, RPMN bola vo výške 20,59%, t.j. v súlade so zákonom, nepresahujúca a ani nedosahujúca hornú hranicu najvyššej prípustnej odplaty vo výške dvojnásobku priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere, v zmysle vyššie uvedeného ju súd neposúdil ako úrokovú sadzbu dohodnutú v rozpore s dobrými mravmi.

38. Žalobca si popri úroku z omeškania uplatnil aj zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne zo sumy 3.967,01 eur s poukazom na bod 8.1. zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, podľa ktorého, ak sa v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 7. ods. 7.1. písm. a) zmluvných dojednaní okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa zmluvy je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p. a.). Pri posudzovaní zmluvnej pokuty ako neprijateľnej podmienky vychádzal súd z posúdenia dojednanej zmluvnej pokuty, či táto spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd nespochybňuje význam zmluvnej pokuty a uznáva aj jej vzťah k úrokom z omeškania, teda že zmluvná pokuta obstoje aj popri uplatňovaných úrokoch z omeškania. Pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a osobitosti právneho úkonu, ako i na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy, najmä z hľadiska sankcionovania nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy, ktoré by malo byť vyvážené. Vzhľadom k tomu, že v tomto prípade ide o spotrebiteľský právny vzťah, vzťahuje sa na konanie osobitná ochrana spotrebiteľa podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorými bola do slovenského právneho poriadku implementovaná smernica Rady 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Súd zmluvnú pokutu uplatnenú žalobcom považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Pri zamietnutí žaloby v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vzal do úvahy, že pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany a nepripustnosti zneužívania monopolného postavenia veriteľa. Spotrebiteľ ako slabšia strana nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej veriteľom. V danom prípade mal súd za to, že žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách, keďže ide formulárový typ zmluvy. Na viac v posudzovanom spore podľa názoru súdu dojednanie o zmluvnej pokute požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerne vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, čo predstavuje neprijateľnú a tým neplatnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. k), ods. 5 Občianskeho zákonníka. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 2,3 Občianskeho zákonníka,

keď žalobca nepreukázal v konaní opak, súd nepovažuje zmluvnú pokutu za individuálne dojednanú. Nakoľko nárok na zmluvnú pokutu patrí iba v prípade, že táto bola individuálne písomne dojednaná, čo žalobca nepreukázal, súd v tejto časti žalobu zamietol.

39. Nakoľko sa žalovaná dostala s plnením peňažného dlhu do omeškania, súd ju zaviazal aj k zaplateniu žalobcom uplatnených úrokov z omeškania vo výške 0,4 % ročne z jednotlivých splátok úveru odo dňa nasledujúceho po splatnosti splátok až do zaplatenia. K tomuto dňu bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 0,00 %, a pretože úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 5 percentuálnych bodov, žalovaná by bola povinná zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania 5,00 % ročne zo splatných splátok úveru. V časti uplatneného úroku z omeškania 5,00 % ročne z istiny, ktorý žalobca žiadal priznať až po tom, keď by úroky z omeškania a zmluvná pokuta dosiahli sumu 3.000,- eur, súd tento úrok nepriznal z dôvodu, že výrok rozsudku súdu má byť vykonateľný a súd nie je povinný do rozhodnutia preberať stranou navrhované rôzne vzorce výpočtov, ktoré trpia vadou nepreskúmateľnosti, nezrozumiteľnosti a nejasnosti ohľadom výšky skutočného plnenia. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že žalobkyňou požadované plnenie je plnením nevykonateľným, a preto súd v tejto časti žalobu zamietol. Súd vychádzal z toho, že žalobca žiadal priznať úrok z omeškania len v rozsahu 0,4 % ročne od 22.02.2019 a úroky vo výške 5,00 % ročne žiadal priznať až po tom, keď by zmluvná pokuta a úroky z omeškania dosiahli sumu 3.000,- Eur. Uplatnenú zmluvnú pokutu však súd žalobcovi nepriznal a pokiaľ ide o úroky z omeškania, súd bol v zmysle § 216 ods. 1 CSP viazaný návrhom. Ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods. 1 CSP) požadované úroky z omeškania nedosahujú sumu 3.000,- Eur, od ktorého okamihu žalobca žiadal priznať úroky z omeškania 5,00 % ročne. Súd teda priznal žalobcovi len uplatnený úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne od 22.02.2019 zo sumy splátok splatných k danému dátumu (po odpočítaní plnení žalovanej) a následne z každej splátky samostatne odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti, keďže nemohol prekročiť žalobný návrh. Vo zvyšnej časti uplatnených úrokov žalobu zamietol.

40. Súd tiež nepriznal žalobcovi náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 181,07 eur, pretože tieto žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal. Žalobca síce v konaní predložil súdu listinu - pokus o zmier zo dňa 25.02.2019 vypracovanú Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., avšak nepreukázal, že by predmetnú listinu skutočne žalovanej zaslal. Rovnako žalobca ani neodôvodnil, na akom právnom základe si nárok uplatňuje a nepreukázal ani účelnosť týchto nákladov. Pri náhrade nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky predstavujúcim náhradu za úkon právnej služby pokus o zmier, ktorý mal byť zo strany žalobcu zaslaný žalovanej, žalobca teda neunesol bremeno tvrdenia v tom, že nepredložil súdu listinné dôkazy, ktoré by preukazovali, že žalovanej bol pokus o zmier pred začatím súdneho konania zaslaný a že žalobca svojmu právnenému zástupcovi s tým spojené náklady uhradil. Pre neunesenie procesných bremien súd žalobu v tejto časti nepovažoval za dôvodnú.

41. Súd v súlade s dispozičným prejavom vôle žalobcu konanie v časti o zaplatenie sumy 63,23 eur zastavil. Súhlas žalovanej pritom neexistoval, nakoľko v zmysle § 146 CSP by bol neúčinný. K zastaveniu konania v tejto časti došlo z dôvodu zavinenia žalovanej, ktorá uvedenú sumu uhradila po podaní žaloby.

42. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

43. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

44. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal približne z rovnakého úspechu, resp. neúspechu sporových strán - teda zo skutočnosti, že žalobcovi bola priznaná suma 2.738,28 eur, keď si uplatňoval sumu 3.967,01 eur. Žaloba bola zamietnutá tiež v časti zmluvnej pokuty (ktorej vyčíslenie ku dňu rozhodovania súdu je vo výške 1.753,74 eur - pri požadovanej zmluvnej pokute vo výške 0,04% denne zo sumy 3.967,01 eur od 22.02.2019 do 25.11.2020, zo sumy 3.933,62 eur od 26.11.2020 do 22.03.2021, zo sumy 3.903,78 eur od 23.03.2021 do zaplatenia, čo predstavuje 643 dní x 1,5863 eur

(denná zmluvná pokuta zo sumy 3.967,01 eur), 117 dní x 1,573 eur (denná zmluvná pokuta zo sumy 3.933,62 eur) a 352 dní x 1,561 eur (denná zmluvná pokuta zo sumy 3.903,78 eur). Úspech žalobcu bol teda vo výške priznanej sumy 2.738,28 eur a v časti týkajúcej sa späťvzatia z dôvodu zaplatenia po podaní žaloby vo výške 63,23 eur. Úspech žalovanej bol vo výške zamietnutej istiny 1.165,50 eur a zamietnutej zmluvnej pokuty vyčíslenej ku dňu rozhodovania súdu vo výške 1.753,74 eur. Pri porovnaní žalovaného predmetu konania (istina 3.967,01 eur a vyčíslenou zmluvnou pokuta 1.753,74 eur) s rozhodnutím priznaným nárokom (istinou 2.738,28 eur a sumou 63,23 späťvzatie žaloby zavinené žalovanou), z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 48,90% a hrubý úspech žalovanej 51,10 %, súd žiadnej zo sporových strán nepriznal náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá (§ 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z.). Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z.).